

Raj Kaur v. Jagdev Singh, etc. (Narula, J.)

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਸੀਜੀ ਸੂਰੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਜ ਕੌਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਜਗਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1996 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 31 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ

16 ਜੁਲਾਈ 1970 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, (V of 1908) — ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2—ਸ਼ਬਦ "ਪੂਰਵਜ"—ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ— ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ—ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜੱਜ—ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਜਿਹੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਚਾਰਜ ਸੈਪਣ ਦੇ ਲਥੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੇਸ— ਕੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 20, ਰੂਲ 2 ਵਿੱਚ "ਪੂਰਵ-ਸੂਚਕ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਤ ਉਸਾਰੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰਵ-ਸੈਂਸਰ ਜੱਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜੱਜ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਰਡਰ 20, ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਪੂਰਵ- ਸੈਂਸਰ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਚਾਰਜ ਸੈਪਣ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਲਥੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 12)

^

23 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ. ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ. ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 16 ਜੁਲਾਈ, 1970 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਰੂਪ, ਵਧੀਕ ਸ਼ਿਲਾ ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ; ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ; ਮਿਤੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 1969, ਸ਼੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸਵਰਾਜ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਈ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੁਆਰਾ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ (ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ 901-ਬੀ, 9 ਬੀ ਵਿੱਚ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ 8 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚੋਂ 5/12 ਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੇਣਾ) ਅਤੇ ਆਰਡਰ 41, ਰੂਲ 23 ਏ, ਸੀਪੀਸੀ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸੌਂਪਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਵਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸਵਰਾਜ ਅਤੇ ਆਈ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਬੀ.ਐਸ.ਸ਼ਾਂਤ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਏ.ਐਲ. ਬਹਿਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ। i

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.— (1) ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਵਰੂਪਾ, ਵਪੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਮਿਤੀ 29 ਜਨਵਰੀ, 1969 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ - “ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਉਸ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰਾਜ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਲਈ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ, ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ” - ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ 23 ਸਤੰਬਰ, 1969 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ:-

(2) 19 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਕੌਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੱਡੀ ਗਈ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਵਿਧਵਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ। 11 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸਵਰਾਜ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸਦੀ ਗਵਾਹੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ 21 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ। 21 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਹੁਕਮ, ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ, ਉਸਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖ ਲਿਆ। ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਨੂੰ ਮੁਕਤਸਰ ਤੋਂ ਅੰਬਾਲਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਲੇਅਰ ਐਪੀਲੇਟ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ)। - ਉਹ ਇਹ ਕੇਸ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਭੇਜਦਾ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਕਤਸਰ ਅਤੇ ਅੰਬਾਲਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ, ਦਾ 1 ਨਵੰਬਰ 1966 ਤੋਂ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੁਨਰਗਠਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੁਕਤਸਰ ਨਵੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਬਾਲਾ। ਨਵੇਂ ਬਣੇ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ। ਬਾਰੇ

ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ, ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਨੇ ਅਣਡਿੱਠਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੀ ਆਈ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਫਸਟ ਕਲਾਸ, ਮੁਕਤਸਰ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਸੁਣਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਫਾਈਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦਾ ਇੰਨਾ ਬੇਮਿਸਾਲ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲਾਂ 21 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿ ਉਹ ਦਸੰਬਰ, 1965 ਤੋਂ ਅਕਤੂਬਰ, 1966 ਤੱਕ ਲਗਭਗ 10 ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਸਕਿਆ,

Raj Kaur v. Jagdev Singh, etc. (Narula, J.)

ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਮਲਾ, ਕੁਝ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਜੇ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਲੈਣਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਜਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੋ ਸਕੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਿਰਫ ਉਮੀਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਮੁੜ ਨਾ ਆਵੇ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਪਰ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਐਨ.ਐਸ. ਸਵਰਾਜ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਐੱਨ.ਐੱਸ. ਸਵਰਾਜ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫਰੇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ "ਪੂਰਵਗਾਮੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ "ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੱਜ" ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜੱਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਨਿਯਮ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਛੁੱਟੀ, ਤਬਾਦਲੇ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਜਾਂ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਲੱਭ ਸਕਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਆਮ ਅੰਤਰ ਜੋ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰਵਜ ਜੱਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਜਾਂ ਉਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਦੌਰਾਨ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਸੀ; ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਸਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਮੁਕਤਸਰ ਵਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਫਰਮਾਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 23-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਜੱਜ ਲਿਖਤੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।"

ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਐਕਟ (1859 ਦਾ 8) ਜੋ ਕਿ ਰਾਇਲ ਚਾਰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਵਲ

Raj Kaur v. Jagdev Singh, etc. (Narula, J.)

ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1877 (1877 ਦਾ ਐਡ? 10) ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1877 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 199 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਨਾ ਲੋਗਸ ਉਪਬੰਧ' ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ; ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ *ਮੁਸਾਮਟ ਪਰਬੁਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੁਸਾਮਟ ਹਿਗਿਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਜਿਸਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ* ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਲ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਹਾਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ 3 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1872 ਨੂੰ, *ਮੁਸਾਮਟ ਪਾਰ ਬੱਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 199 ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (1877 ਦਾ X) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ:-

"ਇੱਕ ਜੱਜ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸੁਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 198 ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

(1) 17 WR 475.

1877 ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 198, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖੀ ਦਿਨ ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 1877 ਦੇ ਕੋਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1882 (1882 ਦਾ ਐਕਟ 14) ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰੋ ਵਿਜ਼ਨ ਨੂੰ ਸਰਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। - ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "ਜੱਜ ਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ" ਸੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੇ ਕਿਹਾ: -

"ਇੱਕ ਜੱਜ ਇਸ ਪੂਰਵ ਸੇਸਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਪਰ ਸੁਣਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।"

ਸੰਨ 1877 ਅਤੇ 1882 ਦੇ ਕੋਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। *ਗਿਰਜਾਸ਼ੰਕਰ ਨਰਸੀਰਾਮ ਵੀ. ਗੋਪਾਲਜੀ ਗੁਲਾਬਭਾਈ (2)*, - ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਸਰ ਲਾਰੈਂਸ ਜੇਨਕਿੰਸ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕੀਤੀ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਉਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਫੈਸਲਾ ਲਾਰਡ ਸ਼ਿਪ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਤਬਦੀਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੇਸ ਸਬੰਧਤ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। *ਸੁੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦਰੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ (3)* ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਜਿਸਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਸੁਣੀ ਸੀ, ਉਹ 1882 ਦੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਸੁਣਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੁੱਟੀ ਲੈ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ' ਸਟੀਕ ਦਲੀਲ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ , ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਧਾਰਾ 'ਤੇ ਸੀਮਤ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। , ਜੋ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਸੁਣਿਆ, *

* *

* * * * *

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜੱਜ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਬੂਤ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।"

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਉੱਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਮਪਿਨੀ ਅਤੇ ਮਿੱਤਰਾ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ *ਸਤੋਂਦਰ ਨਾਥ ਰੇ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਕਸਤੂਰ ਕੁਮਾਰੀ ਘਾਟਵਾਲੀਨ (4)* ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ

ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਚਾਰ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ, ਜੋ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਹੈ, ਜੋ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੱਜ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮਿਸਟਰ ਬਾਮਸਨ ਨੇ ਦੇਵਘਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੁਮਕਾ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 17 ਜਨਵਰੀ, 1905 ਨੂੰ ਦੇਵਘਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਲਈ ਦੁਮਕਾ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਲਈ 10 ਮਹੀਨੇ ਲਏ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਦੇਵਘਰ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਮੈਕਲੀਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 199 ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਸ ਲਿਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਕਲੀਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕੀਤਾ: -

"ਜੱਜ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤ ਸੁਣੇ ਸਨ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੋਸਟ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਕੇਸ ਸੁਣਿਆ।

(4) ILR 35 ਕੈਲ. 756

ਰੈਪਿਨੀ, ਜੇ., ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੈਕਲੀਨ, ਸੀਜੇ, ਬ੍ਰੈਟ ਅਤੇ ਡੌਸ, ਜੇ.ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ, ਨੇ ਵੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ। ਮਿੱਤਰਾ, ਜੇ., ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ ਆਫ ਰੈਫਰੈਂਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਰ ਸੀ, ਨੇ ਵੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ - ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਸਵਾਲ ਬਹਿਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬਹਿਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਵੱਖਰਾ ਸੀ।

(6) 1908 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਡ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸਾਰੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 20 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਦੇ ਰੂਲ 2 ਵਿੱਚ 1882 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। 1882 ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 199 ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ 1908 ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1908 ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਬਸੰਤ ਬਿਹਾਰੀ ਘੋਸ਼ਾਲ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਇਨ ਕੌਂਸਲ (5)* ਵਿੱਚ, ਸਰ ਹੈਨਰੀ ਰਿਚਰਡਸ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ- ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਲਿਖਤੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜੱਜ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਬੈਚ ਨੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ

ਹੈ। ਦਯਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਨਾਮ . ਜੱਟੀ (6), ਜੌਹਨਸਟੋਨ, ਸੀਜੇ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਡੀਸ਼ਨਲ ਜਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦਇਆ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (6) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਤਾਇਨਾਤੀ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੀ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਪੋਸਟ ਦਾ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਯਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜੌਹਨਸਟੋਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਗਿਰੀਜਾਸ਼ੰਕਰ ਨਰਸੀਰਾਮ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ। v. ਗੋਪਾਲਜੀ ਗੁਲਾਬ-ਫਹਾਈ (2) (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁੰਦਰ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਚੰਦੇਸ਼ਵਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ (3), (ਸੁਪਰਾ), ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਫੈਸਲੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(5) ILR 35 ਸਾਰੇ 368

(6) ਏਆਈਆਰ 1916 ਲਾਹ. 78

(1) (7) ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ | ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੌਰਾਨ ਬੀਆਈਐਸ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਅਬਦੁਲ ਮਜੀਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿ. ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ (7)। ਲੀਲਾਵਤੀ ਕੁੰਵਰ ਬਨਾਮ ਫੋਟੋ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (8) ਵਿੱਚ, ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਲਿਖਤੀ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਜਦੋਂ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਮੁਕਰਜੀ ਅਤੇ ਬੇਨੇਟ, ਜੇ.ਜੇ.), ਬਰਮਦੇਓ ਪਾਂਡੇ ਬਨਾਮ ਦੇਬੀ ਦੱਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (9) ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗ ਦੀ ਲੰਬਾਈ ਤੱਕ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਅਸਤੀਫੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰੋ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੈਧ ਫੈਸਲਾ ਸੀ।

(8) ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਲਿਖਿਆਮਾ ਜੀਉ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲੋਕਨਾਥ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (10) ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀੜਤ ਧਿਰਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਤਰੱਤ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਸੰਭਵ ਮੌਕਾ। 1872 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ। ਹਾਈਕੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਰੰਗੂਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਮੁੜ ਬਰਗੁਲਸੀਡ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਗੈਗ ਹਾਜੀ ਇਸਹਾਕ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (11) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜੱਜ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਵੀ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਇਨ-

ਬੀਫਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਿਸ਼ੋਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨੋਦਰਨਾਥ (12) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਰਡਰ 20 ਰੂਲ 2 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ "ਪੂਰਵਗਾਮੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਯੋਗ ਹੈ। , ਅਤੇ ਹੋਵੇਗਾ, ' ' " (7) 50 IC 641। ' ■

- (8) ILR 42 ਸਾਰੇ। 362—61 IC 932। ' | • ■ .
- (9) ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1931 ਸਾਰੇ. 90. ■ ■
- (10) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1920 ਪਟਨਾ 578. " ■<
- (11) ਏ.ਆਈ.ਆਰ 1936 ਰੰਗੂਨ 147. • "».
- (12) ਏ.ਆਈ.ਆਰ., 1951 ਉੜੀਸਾ 313. • - .

ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿਓ ਜਿਸ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬੈਂਚ ਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ। ਕਿਸ਼ੋਰ ਮੋਹੰਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗਿਆਨੋਦਰਨਾਥ ਮੋਹੰਤੀ (13)। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਖੇ ਗਏ ਅਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਬੀਆਈਸ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਉੜੀਸਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ, ਕੋਡ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ 20 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਉੜੀਸਾ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਅਤੇ ਨਕਾਲਾ ਵੈਕਟੋਸ ਬਨਾਮ ਨੰਦਰਲ ਮੀ ਸੂਰਿਆਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (14) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ, ਅਸੀਂ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਆਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰੰਗੂਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਮਤਭੇਦ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦਮਮਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਬਨਾਮ ਕਲਾਵਤੀ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (15) ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ 20 ਦਾ ਨਿਯਮ 2 ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸਦੇ ਪੂਰਵਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਿ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(10) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ ਸਰੀਨ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਹੀ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਮੁਟੀ ਹਾਲ ਸੇਨ ਗਿਆਵਾਲ ਬਨਾਮ ਦੇਸ਼ਕਾ? ਰਾਏ (16)। ਉਹ ਕੇਸ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਜੱਜ ਬਣ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ 1867 ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵ, ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਲਈ 1877 ਦੇ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਿੰਟ ਜਾਂ ਯਾਦ ਪੱਤਰ। ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

- (13) AXRri953_ ਉੜੀਸਾ 2981'
 (14) ਏਆਈਆਰ 1959 ਏਪੀ 16.
 (15) ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਮਪੀ 18.
 (16) 1868 (9) ਸਦਰਲੈਂਡ ਡਬਲਯੂਆਰ 1.

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਯਮ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਕੇਸ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਵਰਗੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟਾਂ ਲਈ ਵੀ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਰਾਏ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ

Raj Kaur v. Jagdev Singh, etc. (Narula, J.)

ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਛੋਟੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਵਿੱਚ "ਪੂਰਵ-ਸੂਚਕ" ਸ਼ਬਦ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਐਡ ਨਿਰਮਾਣ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜਿੱਥੇ ਪੂਰਵਜ ਜੱਜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇੱਕ ਜੱਜ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ, ਆਰਡਰ 20 ਨਿਯਮ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਿਆ, ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਚੌਲਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ। ਏ. ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਸਵਰਾਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਚਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੱਜ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ।

(13) ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਭੇਜਦੇ ਹਾਂ। 1§w ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ 17 ਅਗਸਤ, 1970 ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

CG S URI , J.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ. ਜੇ. ਸੀ. ਐਸ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।